

Literatura.

Dr. Frant. Roušar: **Alimenty manželky a manželských dětí.** — Praha 1942. Nakl. A. Hubínek. Sbirka lidových právnických příruček sv. 3. Stran 181, cena 48 K.

Kniha je dokladem toho, jak může přehnaná reklama nakladatele ublížit dobrému a pečlivému práci autora. Na první pohled nepůsobí kniha příznivým dojmem. Je zařazena do „Sbírkky lidových právnických příruček“, které prý podávají „odborný praktický výklad důležitých právních případů s přihlédnutím k nejnovějším zákonům, nařízením a rozhodnutím nejvyšších soudů i úřadů k správné a svědomité informaci i potřebě širších vrstev lidových“. Již z toho je vidět, že sbírka slibuje něco, co nemůže splnit. Buďto jde o populární výklad, pak ale musí tento být jen přehledem s názorným výkladem, přizpůsobeným chápavosti širších vrstev lidových, a nemůže v něm být probírána judikatura, sledující ty nejdoulostivější detaily jednotlivých případů. Anebo je tato judikatura probírána, ale pak zase nemůže být podána populárně tak, aby byla průměrným člověkem pochopena; naopak uvede ho ve zmatek, neboť nepochopí různost různě rozhodnutých případů a ztratí víru v objektivní spravedlnost. Mohlo by tedy nakladatelství A. Hubínka svou sbírkou způsobiti v širších vrstvách lidových více škody než užítku. Na štěstí není obav, že by se svazky této sbírky, jichž průměrná cena se pohybuje okolo 50 K, příliš rozšířily v širších vrstvách lidových. Náš lid má zdravý smysl pro svou orientaci v právech. Potřebuje-li opravdu „odborný praktický výklad“, obrátí se na odborníka, neboť ví, že jeho rada mu prospěje více, než kupování a studium poměrně drahých příruček. Máme ovšem při tom na mysli jen případy zdravě myslících lidí. Sudiči si již vždy najdou nějaký ten zdroj, z něhož budou čerpati posilu pro ztrpčování života druhých. A tak dospíváme k tomu, že název sbírky a celá její reklama sledují toliko jeden cíl: dopomoci nakladatelství k co největšímu odbytu vydaných publikací. Že v tom vyniká právě nakladatelství A. Hubínka, je patrné také z reklamy jiných jeho publikací, o kterých se tu praví, že „v jediném svazku jest sloučeno několik knih“, „kniha je unikátem, který nemá analogie“, „je dokonalé, na výsost praktické dílo, unikátní příručka sui generis“, „předpokladem suverenního ovládnutí výkladu a použití právních norem je poznati kromobyčejně zevrubné a důkladné dílo: . . .“ V odborných kruzích právnických, v nichž jediné mohou míti právnícké spisy naději na odbyt, takováto reklama spíše odpuzuje než získává, neboť je nejen zcela neobvyklá, ale též neslučitelná se seriosním odborným dílem.

Je proto škoda, že pěkná a důkladná práce Dr. Františka Roušara, advokáta v Praze, je oděna do vnějšího roucha, které jsme právě popsali. Na rozdíl od reklamy nakladatele píše autor v úvodě správně, že kniha

je určena praktickým právníkům a vzdělaným laikům; proto se přidržuje rozhodování nejvyššího soudu a názorů, vyslovených různými povoláními odborníky, jichž díla cituje.

Soustavu výkladů zvolil autor dobře a přehledně. Po všeobecné části o podmínkách nároku na výživné probírá v jednotlivých kapitolách zvláštní části výživné manželky nerozvedené, rozvedené a rozloučené, prozatímní výživné, pense a jiné důchody i práva, výživné dětí manželských, změny výživného a jiné otázky, říšské předpisy, věno a výbavu a konečně též předpisy daňové, poplatkové a kolkové. Připojené vzorce jsou sestaveny ve formě praktických případů ze všech probraných oborů. Výklady jsou upraveny vlastně ve formě citace zákonů, právních vět judikatury a názorů literatury. Při tom judikaturu a literaturu cituje autor doslova s označením místa, kdežto zákonná ustanovení nikoliv, ač by se i tu doporučovala doslovná citace a pak teprve výklad zákonného místa. V tom ovšem autorovi bránila zvolená systematika, takže musel v čelo jednotlivých statí uvést právní pravidla, která sám sestavil. Ale i tak bylo na místě uvést k tomu doslov příslušného zákonného ustanovení, aby byla čtenáři poskytnuta možnost přezkoumati správnost výkladu. Při autorově způsobu podání tak může učinit jenom odborník, takže i praktický právník bude často v rozpacích, kde má hledati v zákoně oporu pro názor autorův, který se mu bude v praktickém případě hoditi. Na mnoha místech autor též polemizuje s názory literatury a judikatury, při čemž projevuje velmi dobrou znalost látky a bystrý praktický postřeh.

Nutno uznati, že autor vynaložil neobyčejnou píli, s níž sebral rozsáhlý materiál tématu. V tom spatřuji největší cenu publikace a její přínos do odborné literatury. Poslouží proto knížka jistě právní praxi a také mnohý neprávnik si ji se zájmem přečte, neboť přes právníckou suchopárnost se dovedl autor přenésti vhodně sestaveným vylíčením praktických případů.

K. Gerlich.

Nové směry v boji proti podnikovým úrazům. V květnovém dvojčíse časopisu „Práce a hospodářství“, který vydává Národní odborová ústředna zaměstnanecká, píše direktor Heinz Stölzig o nových směrech v boji proti podnikovým úrazům. V článku líčí vznik a budování výzkumného ústavu Německé fronty práce pro podnikové úrazy a choroby z povolání. Tento ústav je budován v Kladrubech u Vlačimě. Sjednocuje činnost výzkumnou, léčení následků po úrazu a úsilí vrátit postiženým jejich pracovní schopnost. Léčebna ústavu bude přijímati dělníky postižené úrazem nebo chorobou z povolání z celé Říše. N. O.